

პარალელური გაფრთხილებები — ნომერი სამი

წინასწარმეტყველური გზავნილების ძალმოსილება: გამოცხადების ანგელოზთა თანამიმდევრული გამოცდის პროცესი

Jeff Pippenger

2023-08-08

ჩვენ წინა სტატიაში დავასრულეთ იმით, რომ გამოვავლინეთ: გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამივე ანგელოზს ხელთ უჭირავს უწყება. მეორე და მესამე ანგელოზი აღწერილია, როგორც „გრაგნილის“ მქონენი, როდესაც თავიანთი უწყებით ჩამოდიან. თითოეული ანგელოზი ერთ უწყებას წარმოადგენს, და ყოველი უწყების მოსვლა იწვევს განსაზღვრულ შედეგს. პირველი ანგელოზი 1798 წელს მოვიდა. ეს უწყება გაიხსნა და მოიმატა ცოდნამ მოახლოებული სამსჯავროს შესახებ. ცოდნის ამ ზრდამ წარმოშვა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი. როდესაც მეორე ანგელოზი მოვიდა, პროტესტანტთა დაცემის უწყება გაიხსნა, და მოხდა ცოდნის ზრდა, რის შედეგადაც ორი კლასი წარმოიშვა. როდესაც შუალდამის ღაღადის უწყება მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, იგი გაიხსნა ექსეტერის საბანაკო კრებაზე, და მოხდა ცოდნის ზრდა, რის შედეგადაც ორი კლასი ქალწულნი წარმოიშვა. როდესაც მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, მესამე ანგელოზის უწყება და ყოველივე, რასაც იგი წარმოადგენს, გაიხსნა, და მოხდა ცოდნის ზრდა, რის შედეგადაც ორი კლასი წარმოიშვა.

კიდევ ერთი თვისება, რომელიც ანგელოზებში მოიძებნება, შეეხება ანგელოზის უწყებათა ძალმოსილებას. როგორც წინა სტატიაში აჩვენა, მეორე ანგელოზის უწყება გაძლიერდა შუალდამის შეძახილის უწყებით, მაგრამ შუალდამის შეძახილი ერთი ცალკეული ანგელოზით კი არ არის წარმოდგენილი, არამედ მრავალი ანგელოზით. ისტორია, რომელიც შეესაბამებოდა მეორე ანგელოზსა და შუალდამის შეძახილს, გვიჩვენებს, რომ მეორე ანგელოზის უწყება ძალმოსილი გახდა მაშინ, როდესაც მას შეუერთდა შუალდამის შეძახილი. იმავე წიგნში გვეუბნება:

„ვიხილე ანგელოზები, რომლებიც ცაში აქეთ-იქით ჩქარობდნენ. ისინი ჩამოდიოდნენ დედამიწაზე და კვლავ ადიოდნენ ზეცაში, ემზადებოდნენ რა რაიმე მნიშვნელოვან მოვლენათა აღსრულებისათვის. შემდეგ ვიხილე სხვა ძლიერი ანგელოზი, რომელსაც დაევალა დედამიწაზე ჩამოსვლა, რათა შეეერთებინა თავისი ხმა მესამე ანგელოზისათვის და ძალა და სიმტკიცე მიენიჭებინა მისი უწყებისათვის. დიდი ძალა და დიდება მიეცა ამ ანგელოზს, და როდესაც იგი ჩამოდიოდა, დედამიწა განათდა მისი დიდებით. სინათლე, რომელიც წინ უძღოდა და უკან მისდევდა ამ ანგელოზს, ყველგან აღწევდა, როცა იგი ძლიერად ღაღადებდა მტკიცე ხმით და ამბობდა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და გახდა ეშმაკთა სამკვიდრებელი, ყოველი უწმინდური სულის სამყოფელი და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის გალია. ბაბილონის დაცემის უწყება, როგორც იგი მეორე ანგელოზის მიერ იქნა მოცემული, კვლავ მეორდება იმ გახრწნილებათა დამატებით, რომლებიც 1844 წლიდან ეკლესიებში შემოდიოდნენ.

ამ ანგელოზის საქმე მოდის სათანადო დროს და ერთვის მესამე ანგელოზის უწყების უკანასკნელ დიდ საქმეს, როცა იგი ძლიერ ღაღადად იქცევა. და ღვთის ხალხი ყველგან მზადდება, რათა დადგეს იმ საცდურის ჟამს, რომელსაც ისინი მალე შეხვდებიან. ვიხილე დიდი ნათელი, რომელიც მათზე განისვენებდა, და ისინი შეუერთდნენ ამ უწყებას და უშიშრად, დიდი ძალით, გამოაცხადეს მესამე ანგელოზის უწყება.

„ანგელოზები გაიგზავნენ ზეციდან ჩამოსული ძლევაძილი ანგელოზის დასახმარებლად, და მე მოვისმინე ხმები, რომლებიც, თითქოს, ყოველ მხარეს ისმოდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან; რადგან მისი ცოდვები ზეცამდე აღიწია, და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი. ეს უწყება, როგორც ჩანდა, მესამე უწყების დამატება იყო და მას შეუერთდა, ისე როგორც შუაღამის ღაღადი შეუერთდა მეორე ანგელოზის უწყებას 1844 წელს. ღვთის დიდება განისვენებდა მომთმენ, მომლოდინე წმინდანებზე, და ისინი უშიშრად გასცემდნენ უკანასკნელ საზიარო გაფრთხილებას, აუწყებდნენ ბაბილონის დაცემას და მოუწოდებდნენ ღვთის ხალხს, გამოსულიყვნენ მისგან, რათა გაქცეოდნენ მის საშინელ განაჩენს.“
Spiritual Gifts, ტომი 1, 193, 194.

შუაღამის ძახილი შეუერთდა მეორე ანგელოზს, ხოლო გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი უერთდება მესამე ანგელოზს; და როდესაც იგი უერთდება მესამე ანგელოზს, იგი იმეორებს შუაღამის ძახილისა და მეორე ანგელოზის შეერთებას ადვენტიზმის დასაწყისში. ორი მოწმის — მეორე და მესამე ანგელოზის — საფუძველზე, ყოველი ანგელოზის უწყებას აქვს მეორეული უწყება, რომელიც მას ძალას ანიჭებს. ეს ორი მოწმე ასწავლის, რომ როდესაც პირველი ანგელოზის უწყება ისტორიაში მოვიდა, ამის შემდეგ უნდა დამდგარიყო მომენტი, როდესაც ეს უწყება გაძლიერდებოდა მეორეული უწყებით. ეს, რა თქმა უნდა, ასევე ჭეშმარიტი იყო პირველი ანგელოზის მიმართაც. იმ ვრცელი მონაკვეთის პირველ აბზაცში, რომელიც ახლახან მოვიყვანეთ, დაი უაითი პირველ ანგელოზს იმავე ნიშნებს მიაკუთვნებს, როგორსაც იოანე გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზს მიაწერს, როდესაც ამბობს: „მეუწყა, რომ მისი მისია იყო თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მოახლოებული რისხვის შესახებ.“ აშკარაა, რომ ამ მონაკვეთში იგი პირველ ანგელოზს გულისხმობს.

პირველი ანგელოზის უწყება მოვიდა 1798 წელს, ხოლო შემდგომ ძალით აღიჭურვა 1840 წლის 11 აგვისტოს, როდესაც ოსმალთა უზენაესობა შეწყდა. იმ დროს გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი ზეციდან ჩამოვიდა და ერთი ფეხი ხმელეთზე დადგა, მეორე კი — ზღვაზე. იგი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის გაძლიერებას, და სწორედ ეს განსაზღვრავს პირველი ანგელოზის საქმეს, როგორც იმავე საქმეს, რასაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი ასრულებს. ორივეს უნდა გაენათებინა დედამიწა თავიანთი დიდებით, მაგრამ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი მესამე ანგელოზს უერთდება, ისევე როგორც შუაღამის ძახილი შეუერთდა მეორე ანგელოზს და როგორც გამოცხადების მეათე თავში ჩამოსული ანგელოზი შეუერთდა პირველს.

ამიტომ, როდესაც პირველი ანგელოზი მოვიდა, იხსნა გზავნილი, რომელმაც წარმოშვა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი. როდესაც პირველი ანგელოზის გზავნილი გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზის მიერ ძალაში იქნა, მას ხელში პატარა წიგნი ეჭირა, რომლის შექმაც მან იოანეს უბრძანა, რითაც გამოიკვეთა, რომ მას მოჰქონდა გზავნილი, გახსნა იგი და მან წარმოშვა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი. როდესაც მეორე ანგელოზი, შუალამის ძახილი და მესამე ანგელოზი მოვიდნენ, გაიხსნა გზავნილი, რომელმაც გამოსცადა და წარმოშვა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი.

პასაჟი, რომელსაც ჩვენ განვიხილავთ, ხაზს უსვამს, ქრისტეს ისტორიის მილერიტების ისტორიასთან შედარებით, რომ თანმიმდევრული გამოცდის პროცესი, რომელიც მილერიტების ისტორიაში მოხდა, ასევე მოხდა ქრისტეს დღეებში, რაც ძველი ისრაელის დასასრული იყო. თუ თანმიმდევრული გამოცდის პროცესი მოხდა სულიერი ისრაელის დასაწყისში და ძველი ისრაელის დასასრულს, მაშინ სულიერი ისრაელის დასასრულშიც იქნება თანმიმდევრული გამოცდის პროცესი, როგორც ეს იყო ძველი ისრაელის დასაწყისში.

მილერიტთა ისტორიაში ეს წარმოადგენდა ხუთ გახსნას, რომლებმაც გამოსცადეს და წარმოქმნეს თაყვანისმცემელთა ორი კლასი 1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე. ეს მონაკვეთი აშკარად ასწავლის, რომ თუ ერთ გამოცდას ვერ ჩააბარებ, მომდევნო გამოცდასაც ვერ ჩააბარებ, რადგან მის ცდასაც კი აღარ შეეცდები. ასევე ნათელია, რომ ქრისტეს დროს გამოცდის პროცესი იმით მთავრდება, რომ უწინ არჩეული აღთქმის ერი სრულ სიბნელეში იმყოფება ხსნის გეგმის მიმართ. დანიელი და იოანე წარმოადგენენ მათ, ვინც მათ უკან მყოფ ხმას უსმენს, მათ, ვინც გაიარეს პროგრესული გამოცდის პროცესი, რომელიც მოითხოვდა ყოველი ახლად გახსნილი ჭეშმარიტების პირად გამოკვლევას.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი წიგნია, ხოლო დანიელი და იოანე იმ ერთი წიგნის ორი მოწმე არიან. ერთი მოწმე არის წიგნის დასაწყისი, ხოლო მეორე მოწმე — წიგნის დასასრული. ორივე მოწმემ სიმბოლურად განიცადა სიკვდილი და აღდგომა; ერთს დევნიდა მიდო-სპარსეთის სამეფო, (რომელიც შეერთებულ შტატებს წარმოადგენს წინასახედ), ხოლო მეორეს დევნიდა რომი, (რომელიც პაპობას წარმოადგენს წინასახედ). იოანეს დევნიან, რადგან იგი შაბათის დამცველია, რაც თანხმობაშია დანიელთან, რომელსაც დევნიდნენ იმის გამო, რომ უარს ამბობდა თავისი თაყვანისცემის წესების შეცვლაზე. ისინი ერთად წარმოადგენენ მათ, ვინც ქვეყნიერების აღსასრულს დევნას განიცდის იმის გამო, რომ უარს ამბობს კვირა დღის თაყვანისცემის მიღებაზე მეშვიდე დღის შაბათის ნაცვლად.

დანაელები და იოანეთი წარმოადგენილი ხალხი არის ან იქნება ისინი, რომელნიც დაბეჭდილნი არიან; რადგან როდესაც დანიელი მეფის „ბრძანების“ დაუმორჩილებლობის გამო ლომთა ხაროში ჩააგდეს, მეფემ ქვა დაბეჭდა, რათა განზრახვა არ შეცვლილიყო. დანიელი მარადისობისთვის დაიბეჭდა, რადგან მეფის ბრძანებაც და მისი ბეჭდის ძალაუფლებაც ვერ შეიცვლებოდა, მიდიელთა და სპარსელთა კანონების თანახმად. მეფის ბეჭედი ქვაზე დაიდო და კარი დაიხურა. კარი კვირა-დღის კანონთან იხურება და ვერავინ გახსნის იმ კარს, ისევე როგორც კარი

დაიხურა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. ეს იყო მარტივი ილუსტრაცია იმისა, თუ რაოდენ მნიშვნელოვანია, გავითვალისწინოთ არა მხოლოდ ის წინასწარმეტყველური მოვლენები, რომლებიც წინასწარმეტყველებაშია წარმოდგენილი, არამედ ის გარემოებებიც, რომლებიც წინასწარმეტყველს ერტყმის გარს, როდესაც იგი თავად არის ილუსტრირებული ამ ამბავში.

მაგრამ ეს ასევე წარმოადგენს იმ ძალის ილუსტრაციას, რომელიც ვლინდება დასაწყისის (დანიელის წიგნის) და დასასრულის (გამოცხადების წიგნის) ერთად განხილვისას, როგორც ერთი და იმავე წინასწარმეტყველების ორი მოწმისა, რადგან ბიბლიური ფაქტის დასამტკიცებლად საჭიროა ორი მოწმე. როგორც ნაწინასწარმეტყველები მოვლენები, ისე წინასწარმეტყველებასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველთა მოქმედებათა ილუსტრაციაც შთაგონებულია.

მთელი წმინდა წერილი ღვთის შთაგონებით არის მოცემული და სასარგებლოა მოძღვრებისთვის, მხილებისთვის, გამოსწორებისთვის, სიმართლეში განსასწავლად; რათა ღვთის კაცი იყოს სრულქმნილი, ყოველი კეთილი საქმისათვის სრულიად განმზადებული. 2 ტიმოთე 3:16, 17.

თუ ბიბლიის წინასწარმეტყველებული მოვლენები სამყაროს აღსასრულს გამოსახავს, მაშინ წინასწარმეტყველის სახე და მისი გარემოებანი, როდესაც იგი ამ წინასწარმეტყველებას იღებს და მის შესახებ მოწმობს, ასევე სამყაროს აღსასრულის გამოსახულებაა. ამიტომ, როდესაც წინასწარმეტყველის გარემო და საქმიანობა წინასწარმეტყველურად არის გამოსახული, თავად წინასწარმეტყველი ქვეყნიერების აღსასრულის ჟამს ღვთის ხალხის გამოსახულებაა. ამ გაგების საფუძველზე, როდესაც მაღაქიას ელიას წინასწარმეტყველების ხაზს გამოცხადების მეთოთხმეტე და მეთვრამეტე თავების ხაზებთან ვაერთებთ, ისინი ყველანი საბოლოო გამაფრთხილებელი უწყების ისტორიას მოწმობენ — მაგრამ მათი მოწმობა ორგვარია.

შეტყობინება შედგება წინასწარმეტყველებულ მოვლენათაგან, რომლებიც ღვთის ხალხის გარეთ მიმდინარეობს, ხოლო მეორეული მოწმობა შედგება წინასწარმეტყველის გამოცდილებისაგან, რომელიც მან მიიღო ამ შეტყობინების მიღებისა და გამოცხადების დროს. წინასწარმეტყველური კონცეფცია ორი წინასწარმეტყველური ხაზის შესახებ, რომლებიც ერთსა და იმავე ისტორიის გარეგანსა და შინაგანს წარმოადგენენ, აღიარებულ იქნა და საჯარო ჩანაწერში იქნა დაფიქსირებული ადვენტიზმის პიონერთა მიერ. ჩემთვის პიონერთა მიერ ამ გამოყენების კლასიკური მაგალითია ის, როდესაც ისინი განსაზღვრავენ, რომ გამოცხადების შვიდი ეკლესია და გამოცხადების შვიდი ბეჭედი პარალელური ისტორიებია, რომლებიც ეკლესიის შინაგან და გარეგან ისტორიას წარმოაჩენენ. ბეჭდები გარეგან ისტორიას წარმოადგენს, ეკლესიები კი — შინაგანს.

მაღაქიას ელიასეული უწყება, გამოცხადების მეთოთხმეტე და მეთვრამეტე თავები, მიუთითებს იმავე საბოლოო გამაფრთხილებელ უწყებაზე, რომელსაც აგრეთვე „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ ეწოდება გამოცხადების პირველი თავის მიხედვით. პირველ თავში ღმერთმა მამამ ეს უწყება ქრისტეს მისცა, ქრისტემ კი იგი გაბრიელს გადასცა,

გაბრიელმა — იოანეს, ხოლო იოანემ — ეკლესიებს. ელიას უწყება, ისევე როგორც უწყებანი, რომლებიც წარმოდგენილია გამოცხადების პირველ, მეთოთხმეტე და მეთვრამეტე თავებში, სწორედ ერთი და იგივე უწყებაა.

და წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველებს ემორჩილება. რადგან ღმერთი უწესრიგობისა კი არა, არამედ მშვიდობისაა, როგორც წმიდათა ყველა ეკლესიაში. 1 კორინთელთა 14:32, 33.

ეს მუდამ იგივე მესიჯია, რადგან „წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველებს ემორჩილებიან“. ამ მუხლებში „ემორჩილებიან“-ად ნათარგმნი სიტყვა ნიშნავს: „დაქვემდებარებას; უკუქცევითად — მორჩილებას: — იყოს მორჩილებაში (მორჩილი), დაექვემდებაროს, დაიმორჩილოს, იყოს (ან გახდეს) დაქვემდებარებული (ვისმე, რაიმეს), იყოს (ან მოიყვანონ) დამორჩილებაში (ვინმესადმი, რაიმესადმი), დაუმორჩილოს თავი“. ყველა წინასწარმეტყველი თანხმობაშია ერთმანეთთან და ურთიერთდაქვემდებარებაში იმყოფებიან, სხვაგვარად მათ მიერ გაცემული უწყება დაბნეულობას წარმოშობდა.

საბოლოო გაფრთხილების გზავნილის ყველა წინასწარმეტყველური ილუსტრაცია იმავე გზავნილს წარმოადგენს. უფლის განზრახვაა, რომ ისინი, ვინც ათი ქალწულის იგავში „ბრძენებად“ არიან მიჩნეულნი, და რომელთაც აგრეთვე ეწოდებათ „ბრძენნი“, რომლებიც „შეიცნობენ“ „ცოდნის გამრავლებას“, როდესაც დანიელის წიგნი გაიხსნება, — უფლის ნებაა, რომ „ბრძენებმა“ ეს განსაკუთრებული გზავნილი იცნონ, როცა იგი გაიხსნება. ეს შეცნობა მიიღწევა ბიბლიის შესწავლის იმ მეთოდოლოგიის გამოყენებით, რომელიც უშუალოდ თვით ბიბლიაშივეა განსაზღვრული. ეს მეთოდოლოგია ხორციელდება ესაიას ოცდარვის თანახმად, იმ პროცესის მეშვეობით, whereby სხვადასხვა წინასწარმეტყველური ხაზი, რომლებიც ერთსა და იმავე ბიბლიურ საგანს ეხება, ერთმანეთის პარალელურად ერთიანდება, რათა დადგინდეს სწორი წინასწარმეტყველური მოვლენები.

გთხოვთ, მოთმინებით მოეკიდოთ, რადგან ამ სტატიას აქ ვასრულებთ, ხოლო ამ აზრების განვითარებას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.